

Մալիֆին դժգոհ է ԱՄՆ-ից եւ Ֆրանսիայից

Իրաֆում շիա, սուննի եւ ֆուրդ առաջնորդները հաշտվել են

Իրաֆի վարչապետ Նուրի ալ Մալիֆին մամլո ատյուսում ամերիկացի զինվորականներին դատապարտել է խաղաղ իրաքցիների ձեռքարկումներին եւ սղանությունների համար: «Իրաֆի կառավարությունը թույլ չի տա կալանավորել ամեն ինչ ֆաղափարից», հայտարարել է վարչապետը, ամերիկացիներին խորհուրդ տալով վերանայել նաեւ իրաֆում գոհալիցների հետադարձ մեքոնները:

Մալիֆիի անձախաղեղ դժգոհության մասնաճառը, թերեւս, ամերիկացի որոշ կոնգրեսականների ֆունդաշարային ելույթներն են, որոնք օրերս հանդես էին եկել իրաֆի վարչապետին փոխելու կոչերով: «Նրանք չեն հարգում իրաֆի ինքնիշխանությունը, ասես ամերիկյան գյուղերից մեկը լինի», վրդովմունքով հայտարարել է Մալիֆին:

Վարչապետն ամերիկացի եւ ֆրանսիացի ֆաղափարական գործիչներին խնդրել է միջոցառման հարաբերություններում հարգել սարակական վարականոցները:

Դիտարկելով Մալիֆիի խիստ ելույթը բացատրում են նրա դիրքի ամրապնդմամբ: Մասնավորապես Բաղդադում կիրակի օրն ավարտված ֆաղափարական խորհրդակցությունում ժա, սուննի եւ ֆուրդ համայնքների առաջնորդները դաշտակցություն են հայտնել վարչապետին: Այդ մասին մամլո ատյուսում հայտարարել է ինքը՝ ալ Մալիֆին:

Ակնկալվում է, որ իրաֆի երեք գլխավոր համայնքների «առաջնորդների ձեռք բերած հաշտությունը կարեւոր ֆալլ կդառնա բոլոր իրաքցիների ազգային հաշտության ճանապարհին»:

Իրաֆում օրախնդիր ֆաղափարական հարցերի թվում են նախագահի օրենսդիր մարմինների ընտրությունների անցկացումը եւ Մադրիս Գուսեյնի «Բաաս» կուսակցության նախկին անդամների մասնակցությունը դեպի ամերիկյան աշխարհային եւ ծառայությունը բանակում:

BBC-ն ընդգծում է, որ ժա Մալիֆիից բացի, մամլո ատյուսին մասնակցել են իրաֆի նախագահ Ֆալալ Թալաբանին (ֆուրդ), փոխնախագահ Թալաբ Գաբեյնին (սուննի), փոխվարչապետ Աբդել Աբդուլ Մադիսին (ժա) եւ ֆրակական սարածի ղեկավար Մասուդ Բարզանին:

Նա միաժամանակ դատապարտել է Ֆրանսիայի արտոնաբար Բեռնար Կուսենի վարձագիծը եւ նրանից դատապարտել է ներողություն խնդրել: Անցյալ շաբաթ Բաղդադ կառավարությանը հետ կուսներն ասել էր, թե իրաֆի կառավարությունն «անարդյունավետ է աշխատում» եւ ԱՄՆ դեմքաբար Կոնգրեսը Ռայսին խորհուրդ տր սվել Մալիֆիի փոխարեն վարչապետ նշանակել փոխվարչապետ Աբդել Մադիսին:

«Փարզն անցյալում սեր կապեր է ունեցել Մադրիս Գուսեյնի վարչակարգի հետ եւ իման էլ օգնում է նրա կամակամարներին», հայտարարել է Մալիֆին:

Հունաստանը 1 մլն եվրո կես հրձիգների հայտնաբերման դիմաց Օլիմպիան հաջողվել է փրկել

Հունաստանի իշխանությունները վստահ են, որ շուտ եղանակի եւ ֆանո դաշտաններում երկրում ուրաք օրվանից բռնկված հարյուրավոր անտառային հրդեհների զգալի մասը հրձիգների գործն է: Ֆրանսիայից հաղորդում է, որ հրկիզման կասկածանով արդեն ձեռքարկված են 10 անձինք, այդ թվում 65-ամյա մի տղամարդ եւ մի տղայի կին: Իսկ երկու չարամիս հրձիգների հաջողվել է փախուստի դիմել մոնոգրիլներով:

Որը համանուն գյուղի մոտակայքում է: Հրդեհների դաշտանով հուշարձանի երջակա գյուղերի բնակիչները սահանակել են, հրեղներից հաջողվել է փրկել թանգարանային համալիրը:

Հրձիգների որոնման դաշտանային է, որ հայտնաբերվել են զգալի բալոններով սարկված մի քանի ինֆանտներ մեխանիզմներ եւ բեռնակրի մեջ թաքցված կիսալրված փալաններ: Բջջային հետախույզում ավան մի տեսակարար վրա երեսուն են երկու հրձիգների գործողություններն Աթենի արվարձանում՝ Իմիսոս լեռան երջանում: Կառավարությունը մինչեւ 1 մլն եվրո է խոստանում հրձիգների հայտնաբերման օժանդակողներին:

Վերջին տեղեկությունների համաձայն, կրակն սղանում է եւ մեկ անգիկ հուշարձանի՝ Բ. Կ. 5-րդ դարում կառուցված Աթոլոնի սաճարին: Պելոպոնես թերակղզում եւ եվրոս կղզում սարհանկել են 40 գյուղերի բնակիչներ, որոնք ժամանակավորապես մնում են վրաններում:

Հրդեհների մարման աշխատանքներն մասնակցում են 1000-ից ավելի հոյս հրեղներ ու 425 զինվորականներ: Կազմակերպ, Ռուսաստանը, եվրոպական մի տարբեր ուղարկել են հասուկ օդանավեր՝ իրենց անձնակազմներով:

Պ. Բ.

Պելոպոնես թերակղզու մի տարբեր լեռնային գյուղեր սարքեր կողմերից երջադատված են հրդեհներով: Երեք օրում վառվել է 500 տուն, ոչնչացված են սասնյակ հիզարավոր հեկտարներով անտառներ եւ գյուղատնտեսական հանդակներ: Չոհվել են սասնյակ մարդիկ, աստերն այրվածներ են ստացել: Կան անհետ կորածներ:

Կառավարությունը շաբաթ օրն արակարգ դրություն է հայտարարել երկրի բոլոր երջաններում: Հրդեհների զոհերի հիշատակին Հունաստանում սուգ է հայտարարված:

Երկրի հեռուստատեսության հաղորդումների համաձայն, կիրակի օրը հրդեհից հաջողվել է փրկել մարդկային ֆաղափարության զուխգործողներից մեկը՝ ՅՈՒՆԵՍԿՕ-ի հուշարձանների ցանկում ընդգրկված հնօրյա Օլիմպիան: Առաջին օլիմպիական խաղերի անցկացման վայրը թանգարանային համալիր է,

Պ. Բ.

Հիմա էլ վրացի «լրեսներ» հարավային Օսիայում

Վրաստանը Ռուսաստանից պահանջում է «չզիսել սքիսազ անջաւսողականներին»

Վրաստանի արտոնաբար արտոնաբար մեղադրում է Ռուսաստանին «անջաւսողական ռեժիմներից արտոնաբար ցուցաբերելու համար՝ դաժանաբեր ղաղաբեցնել արտոնաբար ցուցաբերելու գործողություններն ընդդեմ Վրաստանի»: Նման հայտարարության համար վրացական կողմը որդես հիմ է ներկայացնում «Արխազիայում անցկացված ռուսական զորավաճառները»: Ըստ այդմ, Վրաստանի արտոնաբար գործերի գերատեսչությունն իր բողոքն է բարձրաձայնում ընդդեմ «Ռուսաստանի Դաշնության կողմից անջաւսողականների անօրինական ռազմական միավորումներին սղառազինություն եւ ռազմական սեխնիկա մասակարարելու, եւ Ռուսաստանի զինված ուժերի սղաների անմիջական ղեկավարությամբ նույն անջաւսողականների ուսուցման դասընթացներ անցկացնելու»:

Վրաստանի ԱԳ նախարարության հայտարարության մեջ հիշատակվում են «Նաեւ երկրի օղային սարածի բազմակի խախտումները», եւ այս առնչությամբ վրաց արտոնաբար արտոնաբար մտահոգություն է հայտնել ոչ միայն Վրաստանում, այլեւ հարավկով-

կայան սարածաբանում իրավիճակի արտոնաբար ցուցաբերելու վստահ արտոնաբար: Սովորույթի համաձայն, հայտարարության մեջ կոչ է ուղղված միջազգային կառույցներին՝ Ռուսաստանի վրա ճնշում բանեցնելու, որոշ միջոցներ ձեռնարկելու կաղակցությամբ:

Մինչդեռ շաբաթ ավելի հետաքրքրական է, որ վրաց-ռուսական հարաբերություններում վերջին խնդրահարույց միջազգային հիմնական դաշտան ներկայացվող հարավօսական-վրացական հակամարտության հնարավոր կարգավորման խափանումը մեկ այլ որակում է ստանում: Նախապես Վրաստանի օղային սարածի «ռուսական ինֆաթիոններով խախտելու եւ ռուս ներքին» միջազգային հիմնականում դաշտանաբանվեց, թե այդօրինակ «բեմականացումը» վրացական կողմի նախաձեռնությամբ նախապես էր հետադարձ խափանելու Հարավային Օսիայի հարցի ֆնարկումը, որ սղառվում էր մոտ օրերին Թբիլիսիում:

Այս անգամ որակում սալիս թերեւս օգնվել են արդեն օգտագործված սցենարից, որ հաջորդեց ռուս-վրացական հարաբերություն-

ների դաշտանում մեջ վրացական զինուն «սրված հարվածով»: Խոսքը ռուս զինվորականների ձեռքարկության մասին է, որոնց վրացական կողմը լրեսության մեղադրանքներ կարկացրեց: Օրերս «լրեսական» դաշտանում են հեղինակել հարավօսական իշխանությունները՝ (բնականաբար) մեղադրելով վրացական կողմին: Օգոստոսի 26-ին Հարավային Օսիայում ձեռքարկվել են Վրաստանի երեք ֆաղափարներ, այդ թվում՝ 13-ամյա մի երեխա, որոնց լրեսության մեղադրանք է ներկայացվում:

Նման դաշտանում բնավ էլ արդեն կարեւոր չէ, թե իրականում որ երկրի ֆաղափարին ինչով է զբաղվում, այլ ստացվում է, որ անհրաժեշտության դեղում ուզանող ֆաղափարում կարող են լրեսության մեջ մեղադրել եւ դրա դեմ ոչինչ անել չես կարող: Ամեն դեղում, ինչդեպ եւ սղասելի էր, հարավօսական իշխանությունները «բարի կամ» են դրստորել արդեն երկու հայտարարել, թե դաշտան են մոտ արտոնաբար վերադարձնել լրեսության մեջ մեղադրվող ձեռքարկված ֆաղափարներին:

ԱՐԱՆԻ ԿՈՄԻՏԵՑՈՒՅՆ

ԿԺԿ-ն ամրացնում է ԶԺԿ սահմանը

Կիմ Զոն Իրի սարսափոր որդին վերադարձել է

Հյուսիսային Կորեան սկսել է արգելափակոցներ կառուցել Զինաստանի սահմանի վրա, որդեսակ կանգնեցնել կորեացի փախստականների արտոնաբար: Այդ մասին հաղորդում է հարավկորեական Յոնհապ գործակալությունը, վկայակոչելով սահմանային Յալուցյան գետի փախստական արտոնաբար չինացիներին:

Վերջիններիս խոսքերով, հյուսիսկորեացիները սահմանի երկայնքով կանգնեցնում են փախստական սղաներ: Արգելադատ կառուցվում է 10 կիլոմետրանոց այն հասվածում, որտեղով փախստականներն ամենից հաճախ են հասում սահմանը:

ԿԺԿ-ին օգնելու նախապես կողմնակա հարավկորեական «Գուդ Ֆրենդս» մարդասիրական կազմակերպությունը մայիսին հաղորդել էր, որ դիտարկման տեսանկյունից են տեղադրվել ԿԺԿ-ԶԺԿ սահմանի երկայնքով:

Անցյալ տարի սահմանային արգելափակոցներ կառուցել էր չինական կողմը: Հյուսիսկորեական դարիսուղը զուգահեռաբար կառուցվում է սահմանի միեւնույն հասվածում:

Վերջին տարիներին ԿԺԿ սասնյակ հազարավոր ֆաղափարներ

փախել են երկրից, որդեսակ փրկվել սովից եւ իշխանությունների հալածանքներից: Փախստականները Զինաստանով համախա անցնում են Սոնդոլիա եւ Հարավարեւելյան Ասիայի երկրներ: Ավելի քան 10 հազար հյուսիսկորեացիներ արտոնաբար են գտել Հարավային Կորեայում:

Միաժամանակ հաղորդվում է, որ տարիներ տեսած սարսափությունից հետո արտերկրից ԿԺԿ է վերադարձել երկրի ղեկավար Կիմ Զոն Իրի ավագ որդին՝ Կիմ Զոն Նամը: Այդ մասին տեղեկացնում է հարավկորեական «Չոսուն կիթ» թերթը, վկայակոչելով հասուկ ծառայությունների աղբյուրներ:

36-ամյա Կիմ Զոն Նամը հայրենիք է վերադարձել դեռ ինֆանտի եւ ներկայումս բարձր դաշտան է զբաղեցնում կառավարող բանվորական կուսակցությունում: Նրան ենթարկվում են մասնավորապես կուսակցական, բանակային եւ կառավարական որոշ կառույցներ:

Հարավային Կորեայի ազգային հետախույզական ծառայությունը, սակայն, դաշտանադես չի հաստատում այս տեղեկությունները: Կիմ Զոն Նամի սարսափությունն սկսվել էր 2001 թ., երբ ճաղոնիայում նրան ձեռքարկվել էին կեղծ անձնագրով երկիր մուտք գործելու փորձի համար: Դրանից հետո նա բնակություն էր հաստատել ԶԺԿ հարավում՝ ինֆանտար սարածի Մակոյում:

Փորձագետները կարծում են, որ ԿԺԿ ղեկավարի ավագ որդու վերադարձից հետո երկրում սրվել է իշխանության դաշտան, քանի որ Կիմ Զոն Նամը կարող է դաշտանային Կիմ Զոն Իրի իրավահաջորդը: Հարկ է նշել, որ Կիմ Զոն Նամի մայրը ԿԺԿ ղեկավարի երկրորդ կինն է, բայց առայժմ ստույգ հայտնի չէ, նրանց ամուսնական հարաբերությունները դաշտանադես ձեւակերպված են, թե ոչ:

10 ձեռքարկություն Պոլիսկովսկայայի սղանության գործով

Սպանված լրագրողների թվում ՌԴ-ն երկրորդ տեղում է

Ռուսաստանի զխավոր դաշտայնազ Յուրի Զայկան երկն նախագահ Վլադիմիր Պուտինին զեկուցել է, որ լուրջ առաջընթաց է արձանագրվել «Նովայա զագեսայի» մեկնաբան Աննա Պոլիսկովսկայայի սղանության մասնակցող գործում: Զայկայի խոսքերով, արդեն ձեռքարկվել են 10 անձինք, որոնց մեղադրանքներ կներկայացվեն «անտեսանալի ժամանակներ»:

2006-ի նոյեմբերին Մոսկվայում իր տան մոտ Պոլիսկովսկայայի սղանվելը ֆնանցները նախապես

ժաղկաթել էին Զեչնիայի վարչապետ Ռամզան Զաղիրովի հետ, որին լրագրող խոսիվ ֆնանդատել էր իր հողկաններում: Բայց հետագայում զերիշխող էր դարձել այն վարկածը, ըստ որի սղանությունը կարող էր լինել Նիժնեվարսկովսկի ՆԳՎ նախկին սղանների վերծխնորության հետտեսանք: Զեչնիայում զինվորականների հանցագործությունները ֆնանդաբողոքի հասել էր այն բանին, որ Նիժնեվարսկովսկի ՆԳՎ սղաններից մեկը դաշտայնաբանվել էր 11 տարվա բանտարկության, երկու ուրիշներ

հայտնվել էին միջազգային հետախույզման մեջ, վեց ուրիշներ դարձել էին կասկածայիններ:

Լրատվության անվանագրության միջազգային ինստիտուտի հաշտարկների համաձայն, ՆԱՅՄ-ի փլուզումից ի վեր Ռուսաստանում զոհված լրագրողների թվով հասնում է 219-ի: Վերջին 10 տարում սղանված լրագրողների թվով (88) Ռուսաստանը հայտնվել է աշխարհում 2-րդ տեղում: Առաջին տեղում իրաֆն է (138), երկրորդ տեղում՝ Կոլումբիան (72):

Պ. Բ.

Եթե հիշում եմ, ուրեմն, ողջ է...

Օրեր լույս տեսավ բանասիրական գիտությունների թեկնածու, բանաստեղծ և արձակագիր **Ժաննա Գալոյանի «Ղարաբաղի ճակատագիրը»** մասնավոր, որի նյութը վերցված է 18-րդ դարում օտար բռնադատության դեմ Արցախի հայության մղած ազգային ազատագրական պայքարի մասնակցությունից: Նա առաջին կին-մասնավորմասնակց է մեր գրականության մեջ: Կարծում ենք՝ գիրքը հրատարակվել է ճիշտ ժամանակին, քանի որ մասնավորի առանձնահատկություններից մեկն այն է, որ մասնական էական

հոգեբանական յուրօրինակ խորություն ու մտածելակերպ ունեցող բազմադիմ կերպարներ (թուրք խաներ, հայ մեյլիներ, զորավարներ, եկեղեցականներ, գյուղացիներ, կանայք), ներկայացրել է նրանց միասնական, սարազը, սովորությունները: Յուրաքանչյուր հերոս ունի իր ճակատագիրն ու աշխարհայացքը: Բոլոր հերոսներն էլ առնչվում են մասնագրի հետ և գրողի սեփականից մարդը գնահատվում է միմյանց մասերազմի ունեցած իր մասնակցությամբ: Վերջում մասնակցի ռազմի սեսարները խորապես կրում են ժա-

նումը, օտար բռնադատներից ազատագրված հայրենի հողի դաժնամտությունը, այդ, ընդհակառակը, բռնամիտների ու դավաճանների ցանկությունն էր ավելի մասնատելու երկիրը: Եվ օտար զավթիչների դեմ մղվող հերոսամարտում ոչ միայն շողում է Ղարաբաղի գիտնականի ուղեգրական սուրը, այլև մական կարեւոր է հեղինակի հայրենակեր խոսքը (եստ՝ «Գեղարկ արժայի արեւակներ», «Գաղթանակ աստղալույսի ներքո», «Դամոկլան սուր Ղարաբաղի վրա», «Մեյլի Մեջլումի մահը» և այլն): Ցավով, վերջում ընդգրկված

Կարող ես ամրել այն խաղաղությունը, որ ամրում է ոսնչդարը՝ տեսնելով արեւաբուր ու սպեղեղ իր ցորենի արտի ծխանքը...
Կարող ես ամրել վեհության այն զգացումը, որ ամրում է գիտնականը, երբ իր հոշակը հայրենի սահմաններից է դուրս գալիս...
Կարող ես ամրել գոհության այն զգացումը, որ ամրում է արվեստագետը, երբ գնահատանքի շոյլ խոսքեր են հնչում իր հասցեին...
Կարող ես ամրել այն զգացումը, որ ամրում է բանաստեղծը, երբ իր խոսքերը շոյլ խոսք են անցնում և երբ դառնում...

Անստեղծ ու անմեկնելի է գոհունակության ու գնահատված լինելու զգացումը, ինչին, ցավով, ստեղծող ու ստեղծագործող մարդը այդպես էլ ականատես չի լինում կենդանության օրոք: Եվ այստեղ նրա գոհունակության ու գնահատված լինելու զգացումը հղափայլուն է արթնացնում իր ժառանգների, հարազատների ու մեծերի հոգիներում: Հղափայլուն պահ այսպես համեստ ու չափեզրկված մի զգացում այսօր դարձրել է Ցավախի վաղաճեղի բանաստեղծ Օրմ Օրմյանի զավակներին ու հարազատներին:

Հայոց լեզվի ու հայոց մասնության դաժնամտում համար մի ֆանի ասանաձայն կոիվ չվող զավակներին բարեկամներն է նոթել ծիչն իր մուսայի: Համոզված եմ, որ, անկախ ամեն ինչից, նա գրիչը վայր չի դնի և բարեկամներն է ստեղծագործել, որ երբեք երբեք չմարի Տերյանի, Չիվանու, Դեմիրճյանի... վառած կանթերը հայ գրական աշխարհի:

Պատմության արահետներով

Նշանակություն ունեցող դրվագների միջոցով առաջ է հանվում սվայ հասարակությանը հուզող, արդիական խնդիրներ: Այս օրերին էլ, երբ ընտրվում ոչ միայն չի կամենում ընտրվել հայոց ցեղասպանությունը, այլև Արցախի հետ առաջ է հանում ազատագրված տարածքների հետ վերադարձնելու խնդիրը, ու բարունակ ձգձգվում է Ղարաբաղի կարգավիճակի հարցը: Հեղինակի նպատակն է իր վեպի միջոցով կրկին արթնացնել, որ Ղարաբաղը միշտ էլ լինելով Հայաստանի անբաժանելի մասը, դարձրել է վեր ստիպված է եղել մայրաքաղաք օտար զավթիչների դեմ: Իսկ թե ինչպես են առաջին անգամ թուրքերը հայսնվել Ղարաբաղում և ինչպիսի ֆաղափարներով է սարվել դեռ այն ժամանակներում, այդ հարցերի մասնախնդիրները կարող ենք գտնել այս գրքում: Վերջ կառուցվել է մասնական ճգնաժամի փաստերի հիման վրա: Սյուժեի հիմնում ընկած են համեմատաբար ոչ մեծ ժամանակահատվածի իրադարձությունները (1787-1797թթ.): Որքան հիմնական աղբյուր են ծառայել Րաֆֆու, Լեոյի աշխատությունները: Սակայն նա ձեռքի առնելու հայսնվել է իրականությանը կողմից չհայտնաբերված նյութեր (Մ.Յ.Ներսեսյան, Գ.Շուկերյան), որոնք մասնակցորեն հայտնում են թարգմանելու արդեն մեր օրերում: Հեղինակը նաև անվերջ լինության է առել կոնկրետ դարաշրջանի վերաբերող նյութերը՝ օգտվելով գրադարաններից, Մասնադարանի կաթողիկոսական մասյաններից, մասնադարանի հարակից նյութերից (ռուսական, վրացական): Այսպիսով, Հայկոյանին հաջողվել է գեղարվեստական խոր ընդհանրացման հասնել՝ արագույնով դարաշրջանի սիրական առանձնահատկություններն ու մարդկային բոլոր հարաբերությունները: Ազատ լինելով մասնական անցյալը վերադասարկելու իր ստեղծագործական երեսակայության մեջ՝ նա բուն ու հոգի է սվել մասնական անցյալին ու դեմքերին: Աստիճանով

ժամանակաշրջանը բավականին ճշտոր ու ծանր ժամանակահատված էր Ղարաբաղի համար, քանի որ 18-րդ դարի երկրորդ կեսից մեկնեցին անգամ կորցրել էին իրենց կիսանկախ վիճակը և երկրում սիրում էր երկրառականությունը ինչպես մեյլիությունների, այնպես էլ կաթողիկոսների բռնակցություն: Ահա ինչու բռնամտում հաջողվում էր ֆայլ առ ֆայլ ավերել Ղարաբաղը: Հեղինակի հիմնական նպատակն է մասնատել, թե ինչպիսի արդյունք է բերել մասնատվածությունը մեր ազգին: Ուստի բռնադատված լինելով բռնամիտներով մեզ անհրաժեշտ է միավորվել, այլ ոչ թե փոխանցել փնթել մեր մեջ: Հետևաբար, այստեղից էլ դասեր դրանք: Այդ դասերից կարելի էր այն էլ, որ յուրաքանչյուր ազգ իր ազատությունը նվաճում է սեփական ուժերով, միաբանությամբ: Ժաննա Գալոյանի վիճակում աշխարհի գաղափարական ենթաստիճան էր ընկած և ուղղված է ներկայիս: Ահա ինչպես է վեպի գլխավոր հերոս մեյլի Մեջլումը իր ողբում՝ Հաթաճիմ խրատներ ասելիս. «...Իմացած եղի՛ր, որ հայերն ամեն ինչով հանդերձ, խաղաղաբեր են, սակայն մասնատվելու կրկնակի ֆառ են, աներկյուղ, կրոնասեր: Ու մեծ, անուշ, մի օր անդաման կհաղթեն, ֆանգի Իրահիմ խանին չստալել՝ կցնանակի մահվան դատարարներն ողջ Ղարաբաղի ժողովրդին: Եթե մեզ չհաջողվի իրականացնել մեր իղձը, այդ ծանր դատարանությունը կընկնի Ի և Ի Ի հետնորդների ուսերին: Մեզապես իրեն, որ յուրաքանչյուր հայ երիտասարդ իրեն մասնատված ու միայնակ էր, հարազատները իրենց հարազատները, իրենց հարազատները, իրենց հարազատները...»:

մանակի ոգին: Տրված են նաև Ղարաբաղի բնության, հայսնի եկեղեցիների (Գանձասար, Ամասար, Գաջավան և այլն) նկարագրությունները և նրանց ստեղծման մասնությունը: Եական է նաև դարաշրջանի բարբառի, ժողովրդական ասացվածքների, իմաստուն արտահայտությունների ճաշակով ու սեղին օգտագործումը խոսքի մեջ:

Գրքում ուրույն տեղ ունեն սիրային սեսարները: Սիրահարվում են ինչպես մեյլիները, այնպես էլ հասարակ մարդիկ, և ընթերցողն ականատես լինելով նրանց անկեղծ խոսքերին ու հոգեկան լարումներին՝ իմրեցիկների լցվում է անամուն մի կարոտով (եստ՝ «Թափում սիրո սվայանները», «Պատիժ սիրո դիմաց», «Հավերժություն էլ ինձ չի հերիքի», «Պատերազմները չնչին են սիրո կողմին», «Աղավնու հայսնության խորհուրդ» գլուխները):

Պատմական սյուժեի միագիծ է: Ղարաբաղի հինգ մեյլիություններին զուգահեռ մասնակցված են ռուսական, վրացական արևմտիների, Երևանի և Գանձակի խանությունների կյանքի նկարագիրը: Ի դեպ, եթե հայրենասեր հերոսների նպատակն էր Ղարաբաղի անկախ մեյլիությունների վերականգնումը, օտար բռնադատներից ազատագրված հայրենի հողի դաժնամտությունը, այդ, ընդհակառակը, բռնամիտների ու դավաճանների ցանկությունն էր ավելի մասնատելու երկիրը: Եվ օտար զավթիչների դեմ մղվող հերոսամարտում ոչ միայն շողում է Ղարաբաղի գիտնականի ուղեգրական սուրը, այլև մական կարեւոր է հեղինակի հայրենակեր խոսքը (եստ՝ «Գեղարկ արժայի արեւակներ», «Գաղթանակ աստղալույսի ներքո», «Դամոկլան սուր Ղարաբաղի վրա», «Մեյլի Մեջլումի մահը» և այլն): Ցավով, վերջում ընդգրկված

Անվանի բանաստեղծ Օրմ Օրմյանը երկրային կյանքում չհասցրեց լիարժեքորեն ասանալ իր ընթերցողի գնահատականը: Փոխարենը նա որդես իր ժողովրդին նվիրված մարդ էր բարեբար, ամրեց մեծարժան զգացում և բազում-բազում անգամներ երախտի ու բնորոշակալանի խոսքի արժանացավ: Ընդամենը 64 գրքում էր դեռ նրան այս աշխարհում իր աշխարհը՝ հայ դոկտորի իր հոգեբար մասնատված կառուցելու համար:

Օրմ Օրմյանը ծնվել է Ցավախի Ախալալախի բնակավայրում: Գյուղի միջնակարգ դպրոցն ավարտելուց հետո ուսումը բարձրագույն էր Երևանի համալսարանի Լեզվաբանության ֆակուլտետում: Ուսումնական ավարտելով նա երկար տարիներ ծնողավայրի դպրոցում աշխատել է որդես մանկավարժ, միաժամանակ գրադարանի և նույն դպրոցի սնորհի դասուցի: Կյանքի վերջին տարիներին Օ. Օրմյանը վարել է Ախալալախի բնակավայրի կրթության բաժինը: 1999-ին Երևանի գրականության ինստիտուտում «Կիրառյալ արձակ» ուսումնասիրությամբ նա դաժնատվել է թեկնածուական թեզ և ստացել բանասիրական գիտությունների թեկնածուի գիտական ասիճան: Օրմ Օրմյանը թողել է գրական մի համեստ ժառանգություն՝ բանաստեղծություններ, մասնակցություններ, վիճակներ, գրականագիտական հոդվածներ: Առ այսօր հրատարակվել է ավելի քան փոքր ժողովածու (այդ թվում՝ վրացերեն)՝ «Ուսացած զղջում» (1990), «Լեռան զանգեր» (1996).... իսկ 1996-ից մինչ-

նա 2003-ի մայիս ամիսը «Ասված սեր է» խորագրի ներքո նրա բանաստեղծությունների ֆառահատ ժողովածուն է հրատարակվել: Երախտագրած ֆառահատ ժողովածուն՝ «Երկնաբնակը խորագրով: Օ. Օրմյանի կյանքի ու մեյլի թելը կտրեց հանրաճանաչ մահը 2003-ի մայիսին:

Ջանի դեռ հետմահու իրենում են մարդուն, անկախ նրա սոցիալական դիրքից, կոչումից, գրադարան դասուցից, նյութական կարողությունից... ուրեմն, նա ողջ է:

Եվ ինչպես Օրմ Օրմյանն է ասում. «Ես հավանում եմ կյանքի հարստությանը, մարդկային ընթացիկն է գալիս սերունդի անբերի, անկարգանք, ուղիղ կեցվածքին»:

Օրմ Օրմյանը ծնվել է Ցավախի Ախալալախի բնակավայրում: Գյուղի միջնակարգ դպրոցն ավարտելուց հետո ուսումը բարձրագույն էր Երևանի համալսարանի Լեզվաբանության ֆակուլտետում: Ուսումնական ավարտելով նա երկար տարիներ ծնողավայրի դպրոցում աշխատել է որդես մանկավարժ, միաժամանակ գրադարանի և նույն դպրոցի սնորհի դասուցի: Կյանքի վերջին տարիներին Օ. Օրմյանը վարել է Ախալալախի բնակավայրի կրթության բաժինը: 1999-ին Երևանի գրականության ինստիտուտում «Կիրառյալ արձակ» ուսումնասիրությամբ նա դաժնատվել է թեկնածուական թեզ և ստացել բանասիրական գիտությունների թեկնածուի գիտական ասիճան: Օրմ Օրմյանը թողել է գրական մի համեստ ժառանգություն՝ բանաստեղծություններ, մասնակցություններ, վիճակներ, գրականագիտական հոդվածներ: Առ այսօր հրատարակվել է ավելի քան փոքր ժողովածու (այդ թվում՝ վրացերեն)՝ «Ուսացած զղջում» (1990), «Լեռան զանգեր» (1996).... իսկ 1996-ից մինչ-

Իշխանուհի Դիանան ցանկանում էր դառնալ բրիտանացի «աշխարհի դեսպան»՝ նոր գիրք պայծառ կնոջ մասին

Ուելսի իշխանուհի Դիանան իր մահվանից մի ֆանի ամիս առաջ երազներ էր կազմում դառնալու բրիտանացի «աշխարհի դեսպան» և համաշխարհային մակարդակով ավելի ակտիվորեն զբաղվելու բարեգործությամբ, կիրակի օրը հաղորդել է բրիտանական The Sunday Times թերթը: «Կյանքի վերջին ամիսներին

Դիանան իր հասարակական դերի ներքին ավելի ուժեղ էր զգում, ֆան նախկինում»: Իրատարակության էջերում գրում է լրագրող և «Դիանայի ժամանակագրությունները» գրի հեղինակ Թինա Բրաունը: «Ես նա հետ հանդիպեցի 1997-ի հունիսին Նյու Յորկում ճակերտքի ժամանակ՝ Փարիզում տեղի ունե-

ցած ավտոդեպից երկու ամիս առաջ, որի ժամանակ գոհվեցին ինձ և Դոդի ալ Ֆայեդը: Նա ոգեցնված էր ընտրություններում Թոնի Բլերի տարած հաղթանակից: Դիանան կարծում էր, որ նա իր համար Մեծ Բրիտանիայի մարդասիրական դեսպանորդի դեր է դաժնատում»,- իրենում է Թինա Բրաունը:

